

EVANGELIE

Johannes, de zoon van Zacharias en Elisabet, vertelde in de omgeving van de Jordaan dat de mensen zich moesten laten dopen en tot inkeer moesten komen. Alleen zo zou God hun zonden vergeven. Zo stond het ook in het boek van de profeet Jesaja: „Luid klinkt een stem in de woestijn. Maak de weg van de Heer gereed, maak zijn paden recht. Iedere kloof zal worden gedicht, elke berg of heuvel wordt vlak, kromme wegen worden recht. En al wat leeft, zal zien hoe God redding brengt.”

Naar Lucas 3, 1-6
Tweede zondag van de advent

EVEN ACHTEROM KIJKEN

In de **woestijn**, waar het stil en **verlaten** is, hoort Johannes de **stem** van God. Die **moedigt** hem **aan** de mensen te zeggen dat ze **anders** moeten gaan leven. Als ze **opruimen** wat niet goed is in hun leven, komt er een plek **vrij** voor wat Jezus echt van hen **vraagt**. De **advent** is een mooie tijd om even **achterom** te kijken. Ruzie en **gekibbel** laten veel **puin** achter. Dat moeten we eerst opruimen om ons **hart** opnieuw te kunnen **openen** voor anderen. Daar word je niet enkel **gelukkiger** van, ook Jezus zal zien dat **Hij** bij jou **welkom** is.

ZOEKZIN

Van elk woord is de eerste letter foetsie. Vul jij die aan?
O ja, elk woord straalt 'warmte' uit. Klaar? Lees van onder naar boven.
En? Brandt er een lichtje?

- AFELEN
- ELATIE
- ITZINGEN
- NIEK
- EMINNEN

- VANGELIE
- EEWERKEN
- ANDACHT
- INGEN
- ENIETEN
- EDDEN
- MARMEN
- OEN

STEF DESODT

ALS JONG EN OUD SAMEN SPELEN

„Ging je graag naar school?“, vragen de jongens aan **Fons**. „Nee, ik hielp liever op het veld“, lacht Fons en hij somt de groenten op die thuis werden geteeld.

Enkele klassen van de **HEILIG-HARTSCHOOL** in Sint-Niklaas bezoeken het nabijgelegen rusthuis. Op school maakten ze kennis met het project *Ik ben er voor mijn buurt* van **ZIEKENZORG**. Vandaag is het tijd om een stapje in die buurt te doen.

In groepjes van drie interviewen ze bewoners op hun kamer. Fons toont foto's van zijn kinderen. „En je medailles, Fons, heb je die al getoond?“, vraagt een verzorgster. „Vocht jij dan in de oorlog?“, willen de kinderen weten. Oei, dat wordt een lang verhaal. Op de kamer ertegenover woont **Valentine**. Als **Iris**, **Ellen** en **Kaat** haar vragen wat haar hobby's waren, steekt Valentine van wal: „Ik woonde in **OEKRAÏNE**. Mama en papa stierven jong. Sportschoenen had ik niet en uitgaan met vriendinnen zei me niets.“ Als ze vertelt hoe ze als zestienjarig meisje naar Duitsland werd gevoerd om er gedwongen te werken in de fabriek, kijken de meisjes verbaasd op. „Stel je voor dat ons dat zou overkomen!“ De kinderen wijzen naar de foto van een jong meisje op de kast. „Ben jij dat?“ „Nee, dat is mijn kleindochter toen ze deelnam aan de verkiezing voor **MISS WORLD**“, zegt Valentine trots. Bij het afscheid overhandigen de meisjes haar een zelfgemaakte wenskaart met een poes erop. „Dat is mijn lievelingsdier“, lacht Valentine.

In de ontspanningszaal is het minder rustig. Bejaarden en kinderen vermaken zich met volksspelen. Bewoonster **Maria** kijkt toe. „Wat maken jullie toch

Samen spelen met de kinderen houdt ons jong. © MC

een lawaai!“, lacht ze. Maar als ze even later gezwind een zakje door een van de openingen in het spelbord gooit, glundert ze. Ook **Armand** doet mee. De kinderen moedigen hen aan met een luid applaus. „Fantastisch dat hier kinderen op bezoek komen“, zegt **Maria 2**. „Ik voel me weer even jong.“

Dan is het tijd voor zang. Op een groot scherm verschijnen liedjes uit de **OUDE DOOS**. „Wij zullen voorzingen“, zegt Maria 1. Dat blijkt niet nodig, want de kinderen zingen meteen uit volle borst mee. *Schiet spoele, sjerrebekke spoelza. Dijkke djakke*

kerrekoltjens klits klets, klinkt het. „We leerden de liedjes op school“, bekent **Younes**. *Al die willen te kaap'ren varen* is een schot in de roos. „Laat die Vier weverkens nog maar eens komen“, roept Maria 1.

De namiddag is voorbij gevlogen. Een stuk cake en een drankje sluiten het bezoek af. **Lars** gaat nog even bij zijn overgrootvader zitten. „Leuk om een keer met de hele klas op bezoek te komen“, zegt hij. En Maria 2 besluit: „Ze mogen gerust nog een keer terugkomen, die bengels.“

Martine CROONEN

De meisjes luisteren geboeid naar het verhaal van Valentine. © Martine Croonen